

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД (състав по жалбите)

18 декември 2008 година *

По съединени дела T-90/07 P и T-99/07 P

с предмет две жалби, подадени срещу Решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (първи състав) от 16 януари 2007 г. по дело Genette/Комисия (F-92/05, все още непубликувано в Сборника), с които се иска отмяната на това решение,

Кралство Белгия, за което се явяват г-жа L. Van den Broeck и г-жа C. Pochet, в качеството на представители, подпомагани от адв. L. Markey, avocat,

Комисия на Европейските общности, за която се явяват г-н V. Joris и г-н D. Martin, в качеството на представители,

жалбоподатели,

като другата страна в производството е

* Език на производството: френски.

Emmanuel Genette, длъжностно лице в Комисията на Европейските общности, с местожителство в Gorze (Франция), за което се явява адв. М.-А. Lucas, avocat,

ответник в първоинстанционното производство,

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД
НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ (състав по жалбите),

състоящ се от: г-н М. Jaeger, председател, г-жа V. Tiili, г-н E. Martins Ribeiro, г-н O. Czúcz и г-жа I. Pelikánová (докладчик), съдии,

секретар: г-н E. Coulon,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 19 септември 2008 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Със своите жалби, подадени на основание член 9 от приложение I към Статута на Съда, Кралство Белгия и Комисията искат отмяната на Решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (първи състав) от 16 януари 2007 г. по дело Genette/Комисия (F-92/05, все още непубликувано в Сборника, наричано по-

нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Съдът на публичната служба отменя решението на Комисията от 25 януари 2005 г. за отказ да се уважи искането на г-н Genette от 31 октомври 2004 г.

Правна уредба

- 2 Член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника за длъжностните лица на Европейските общности, в редакцията му преди влизането в сила на Регламент (ЕО, Евратом) № 723/2004 на Съвета от 22 март 2004 г., с който се изменя посоченият правилник (ОВ L 124, стр. 1) (наричан по-нататък „старият правилник“), гласи:

„Длъжностно лице, което постъпи на служба за Общностите след:

- прекратяване на служебното му правоотношение с държавна администрация или национална или международна организация,

или

- след като е упражнявало професионална дейност като осигурено или самоосигуряващо се лице,

към момента на назначаването му като длъжностно лице може да поиска да бъде прехвърлена на Общностите или актюерската равностойност, или фиксирана сума за откупуване на придобитите от него пенсионни права за осигурителен стаж.

В този случай институцията на длъжностното лице, като взема предвид степента, на която то е назначено, определя броя на годините служебен стаж, които ще му бъдат признати по нейната пенсионна схема по отношение на стажа от предишната му работа въз основа на актюерската равностойност или на фиксираната сума за откупуване на пенсионни права.“ [неофициален превод]

- 3 Член 11, параграф 2 от приложение VIII към Правилника, в редакцията му съгласно Регламент № 723/2004 (наричан по-нататък „новият правилник“), който съгласно член 2 от него е влязъл в сила на 1 май 2004 г., гласи:

„Длъжностно лице, което постъпи на служба за Общностите след:

- прекратяване на служебното му правоотношение с държавна администрация или национална или международна организация,

или

- след като е упражнявало професионална дейност като осигурено или самоосигуряващо се лице,

след назначаването му като длъжностно лице, но преди да придобие право на пенсия по смисъла на член 77 от Правилника за персонала, може да поиска капиталовата стойност на придобитите от него пенсионни права, актуализирана към датата на реалния трансфер, да бъде прехвърлена на Общностите.

В този случай институцията на длъжностното лице, като взема предвид неговата основна заплата и възраст и обменния курс към датата на подаване на заявлението за прехвърляне, определя чрез общите разпоредби за изпълнение броя на годините служебен стаж, които ще му бъдат признати по пенсионната схема на Общностите по отношение на стажа от предишната му работа въз основа на прехвърления капитал, след приспадане на сума, представляваща ревалоризацията на капитала между датата на заявлението за прехвърляне и действителната дата на прехвърлянето.

Длъжностните лица могат да се ползват от този механизъм само по веднъж за всяка държава членка и за съответния пенсионен фонд.“ [неофициален превод]

- 4 Съгласно член 107а от новия правилник в приложение XIII към посочения правилник са предвидени „[п]реходни разпоредби“. Член 26, параграф 3 от това приложение гласи:

„Длъжностни лица, които са подали заявление за прехвърляне в определените за това рано срокове, но са отхвърлили направеното им предложение, които не са подали заявление в предвидените срокове или заявлението им е било отхвърлено на основание неспазване на срока, могат да подадат такова заявление най-късно до 31 октомври 2004 г.“ [неофициален превод]

5 Белгийският закон от 21 май 1991 г. за уреждане на някои отношения между белгийските пенсионни схеми и тези на международни публичноправни институции, публикуван в *Moniteur belge* от 20 юни 1991 г., стр. 13871 (наричан по-нататък „Законът от 1991 г.“), предвижда в член 3, че „[в]сяко длъжностно лице може със съгласието на институцията да поиска на същата да се прехвърли сумата за пенсия за осигурителен стаж за службата и за времето преди постъпването си на служба за институцията“. Този закон въвежда специална система за прехвърляне — суброгацията, производна на формулата за прехвърлянето на актюерската равностойност, предвидена в член 11, параграф 2 от приложение VIII към стария правилник.

6 Член 9 от Закона от 1991 г. гласи:

„До действителното осъществяване на суброгацията, предвидена в член 11 [от закона], длъжностното лице може със съгласието на институцията да оттегли заявлението си за прехвърляне. Това оттегляне е окончателно.“

7 Белгийският закон от 10 февруари 2003 г. за уреждане на прехвърлянето на пенсионни права между белгийските пенсионни схеми и тези на международните публичноправни институции, публикуван в *Moniteur belge* от 27 март 2003 г., стр. 14747 (наричан по-нататък „Законът от 2003 г.“), изменя законодателството, приложимо по отношение на прехвърлянето към общностната пенсионна схема на придобитите съгласно белгийските пенсионни схеми права. Тъй като по силата на член 29 от него се прилага за заявленията за прехвърляне, подадени след 1 януари 2002 г., този закон урежда система на фиксирана сума за откупуване на вноските, платени в съответствие с белгийска пенсионна схема, заедно със сложни лихви. Съгласно тази нова законодателна уредба прехвърлянето на пенсионни права, придобити по белгийските пенсионни схеми, дава основание за незабавно плащане на капиталовата стойност в общностната пенсионна схема.

8 Член 4 от Закона от 2003 г. гласи:

„След като получи право на една или повече от пенсиите, посочени в член 3, [параграф] 1, [от първа до четвърта алинея], и постъпи на служба за институцията, длъжностното лице или срочно наетият служител може със съгласието на същата и по силата на участието си в тези пенсионни схеми преди постъпването си на служба за институцията да поиска прехвърляне на тази институция или на нейния пенсионен фонд на сумите, определени съгласно член 7 [...]“.

9 Член 9, параграф 1 от Закона от 2003 г. гласи:

„Заявлението за прехвърляне става неотменимо към датата, на която службата [Националната пенсионна служба] получи от институцията окончателно потвърждение на заявлението за прехвърляне, подадено от длъжностното лице или от срочно наетия служител.“

10 Член 194 от белгийския закон от 20 юли 2006 г., съдържащ различни разпоредби, публикуван в *Moniteur belge* от 28 юли 2006 г., стр. 36940 (наричан по-нататък „Законът от 2006 г.“), изменя член 9 от Закона от 1991 г., който придобива следното съдържание:

„До действителното осъществяване на суброгацията, предвидена в член 11, длъжностното лице, което напуска институцията, без да има право да получава пенсия за осигурителен стаж, може със съгласието на институцията да оттегли заявлението си за прехвърляне. Това оттегляне е окончателно.“

- 11 Съгласно член 195 от Закона от 2006 г. тази нова редакция на член 9 от Закона от 1991 г. влиза в сила с обратна сила, считано от 1 май 2004 г.

Обстоятелства в основата на спора

- 12 Обстоятелствата в основата на спора са изложени в обжалваното съдебно решение по следния начин:

„8 Преди да постъпи на служба за Комисията на 1 април 2000 г. на степен В 5, стъпка 3, [г-н Genette], който е роден през 1968 г., работи в частния сектор в Белгия като самостоятелно заето лице от 1992 г. до 1996 г. и след това е заето лице от 1996 г. до 2000 г.

9 Въз основа на това той първоначално участва в пенсионната схема на Institut national d'assurance sociale des travailleurs indépendants [Национален институт за социално осигуряване на самостоятелно заетите лица] (наричан по-нататък „[Inasti]“), а след това в тази на Office national des pensions [Национална пенсионна служба] (наричана по-нататък „ONP“), по които пенсионни схеми плаща вноски, и следователно придобива пенсионни права по отношение на тези институции.

10 След назначаването му на 1 януари 2001 г. за длъжностно лице на Общността [г-н Genette] иска от Комисията, с писмо от 13 юли 2001 г., прехвърляне към

общностната пенсионна схема на правата, които е придобил по белгийските схеми за самостоятелно заети лица и за заети лица. Заявлението е основано на член 11, параграф 2 от приложение VIII към [стария правилник], както и на [...] член 3 от Закона от 1991 г.

- 11 На 11 юни 2002 г. отдел „Пенсии и отношения с бивши служители“ на Дирекция Б на Генерална дирекция (ГД) „Персонал и администрация“ на Комисията изпраща на [г-н Genette] документ, посочващ броя на допълнителните години осигурителен стаж, който ще му бъдат признати по общностната схема на основата на изчислената от Комисията актьорска равностойност на националната пенсия, придобита по белгийската схема за самостоятелно заети лица. В случай че [г-н Genette] се пенсионира на 65-годишна възраст, актьорската равностойност на пенсията на годишна сума от 1 431,29 EUR, изчислена от [Inasti], ще възлиза на 8 139,33 EUR и допълнителното старшинство, което ще му бъде признато по общностната схема, ще бъде една година и деветнадесет дни. Освен това Комисията го информира, че съгласно член 11 от Закона от 1991 г. тя ще се суброгира в пенсионните му права, придобити в Белгия, считано от датата, от която започне изплащането на пенсията му от Общностите.
- 12 На 26 август 2002 г. [г-н Genette] получава подобен документ от същата служба относно пенсионните права, които е придобил като заето лице, уведомяващ го, че на 65 години актьорската равностойност на пенсията за годишна сума от 1 952,48 EUR, изчислена от ONP, ще възлиза на 11 102,79 EUR и че съответното допълнително старшинство в общностната схема ще бъде една година, пет месеца и пет дни.
- 13 Тези документи уведомяват жалбоподателя, че от момента на получаване на неговото съгласие за съдържашите се в тях предложения заявления му за прехвърляне [от 13 юли 2001 г.] повече не може да се отменя. Споменатите документи уточняват обаче, че заявлението може да бъде отменено в случай на прекратяване на служебното му правоотношение с Комисията, преди да бъдат изпълнени условията за получаване на пенсия на Общностите съгласно член 77 от Правилника.

14 На 17 юли и на 29 август 2002 г. [г-н Genette] изразява съгласието си с предложенията на Комисията от 11 юни и 26 август 2002 г.

15 [...]

16 Малко преди началото на октомври 2004 г. [г-н Genette] научава, че на негов познат, който е постъпил на служба в Комисията през 2003 г. и който също като него е подал заявление за прехвърляне към общностната схема на пенсионните си права, придобити по белгийската схема за заети лица, по време, когато действа редакцията отпреди влизането в сила на Регламента от 22 март 2004 г., е прехвърлена капиталова стойност от Белгия, която съответства на сходни с неговите години на участие в схемата и заплатата и която дава основание на допълнително старшинство в общностната схема, значително по-голямо [от] това, на което самият той има право.

17 На 31 октомври 2004 г. на основание на член 90, параграф 1 от Правилника [г-н Genette] подава до Комисията следното искане:

— да приеме решение, както предвижда член 9 от Закона от 1991 г., с което да му даде право да оттегли подаденото на 13 юли 2001 г. на основание на същия закон заявление за прехвърляне към общностната схема на пенсионните права, придобити по белгийските схеми за самостоятелно заети лица и за заети лица,

— да приеме решение съгласно предвиденото в член 4, параграф 1 от Закона от 2003 г., с което да му даде право да поиска прехвърляне на пенсионните си права на основание на този закон.

- 18 На 2 февруари 2005 г. [г-н Genette] получава уведомление за решение, постановено на 25 януари 2005 г. от ръководителя на отдел „Пенсии“, за отхвърляне на искането му от 31 октомври 2004 г. [...], съгласно което:
- 19 „[...] Вие искате [...], на първо място, на основание на член 11, параграф 2 от приложение VIII [към Правилника] да получите право да оттеглите заявлението си за прехвърляне на пенсионните права, придобити от Вас по белгийските схеми [Inasti] и ONP, което вече е изпълнено съгласно разпоредбите на Закона [от] 1991 г., и на второ място, да подадете ново заявление, което да се изпълни от споменатите схеми съгласно разпоредбите на Закона [от] 2003 г.
- 20 Предложенията обаче, които бяха предоставени на Вашето внимание от администрацията на Комисията на 11 юни 2002 г. и на 26 август 2002 г., след уведомяване от [Inasti] и ONP за размера на прехвърлимата пенсия, ясно посочват, че прехвърлянето става неотменимо от момента на получаване от съответната служба на Вашето съгласие със споменатите предложения. Вследствие на приемането от Ваша страна прехвърлянето на правата Ви е изпълнено и преписките на ONP и [Inasti] са окончателно приключени [от органа по назначаване].
- 21 Въпреки че Законът [от] 1991 г. предвижда възможност да се „оттегли заявлението със съгласието на [и]нституцията“ (член 9 от Закона [от] 1991 г.), в действителност тази възможност е предвидена на ниво [и]нституции само в изключителни случаи, които впрочем са посочени в писмото с предложението, отправено към заинтересованото лице: „Заявлението по изключение може да бъде отменено в случай на прекратяване на служебното правоотношение на заинтересованото лице с Комисията, преди да бъдат изпълнени условията за получаване на пенсия на Общностите съгласно член 77 от [п]равилника“. Тук не става въпрос за каквато и да е възможност за оттегляне на заявлението, а за отмяна на операцията в много особен случай.

- 22 Освен това в решението си от 9 ноември 1989 г. по съединени дела 75/88, 146/88 и 147/88 Съдът на Европейските общности ясно установява разликата между правния ред, в който се вписва решението относно изчисляване на прехвърлимата сума, и този, в който се вписва решението относно превръщането на въпросния актив в години осигурителен стаж, като всяко от тези решения подлежи на юрисдикционен контрол съгласно съответния правен ред. Оттук следва, че предвидена в белгийския закон теоретична възможност за оттегляне на заявлението за прехвърляне не поражда никакви последици, тъй като не е предвидена в общностната правна уредба. В случая това е така.
- 23 При тези условия не мога да Ви дам право да оттеглите заявлението, което вече е изпълнено, и да подадете ново заявление за прехвърляне, което е надлежно извършено.“
- 24 На 22 април 2005 г. чрез съветника си [г-н Genette] подава до Комисията жалба срещу спорното решение на основание член 90, параграф 2 от Правилника.
- 25 На 10 юни 2005 г. генералният директор на ГД „Персонал и администрация“, в качеството си на орган по назначаване [...] приема решение „в отговор на исканията и жалбите на множество длъжностни лица относно прехвърлянето на пенсионни права от белгийската към общностната схема“, за което жалбоподателят е уведомен на 14 юни 2005 г. с писмо по електронна поща и по факс [...]“.

Първоинстанционното производство и обжалваното съдебно решение

- 13 На 26 септември 2005 г. г-н Genette подава жалба в секретариата на Първоинстанционния съд с предмет отмяна на решението на началника на отдел „Пенсии“ към служба „Управление и плащания по индивидуални права“ (РМО) от 25 януари 2005 г. (наричано по-нататък „решението от 25 януари 2005 г.“) и на решението на генералния директор на генерална дирекция (ГД) „Персонал и администрация“ от 10 юни 2005 г. (наричано по-нататък „решението от 10 юни 2005 г.“). Тази жалба е заведена под номер T-361/05.
- 14 С определение от 15 декември 2005 г. на основание член 3, параграф 3 от Решение 2004/752/ЕО, Евратом на Съвета от 2 ноември 2004 година за създаване на Съда на публичната служба (ОВ L 333, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 5, стр. 142) Първоинстанционният съд препраща настоящото дело на Съда на публичната служба. Жалбата е заведена в секретариата на последния под номер F-92/05.
- 15 С жалба, постъпила в секретариата на Съда на публичната служба на 8 май 2006 г., Кралство Белгия моли да бъде допуснато да встъпи в производството в подкрепа на исканията на Комисията. С определение от 29 юни 2006 г. в съдебното заседание председателят на първи състав на Съда на публичната служба допуска това встъпване на основание член 115, параграф 1 и член 116, параграф 6 от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, приложим по силата на член 3, параграф 4 от Решение 2004/752 *mutatis mutandis* за Съда на публичната служба до влизането в сила на Процедурния правилник на последния.
- 16 С обжалваното съдебно решение Съдът на публичната служба отменя решението от 25 януари 2005 г.

- 17 Преди всичко Съдът на публичната служба отхвърля направеното от Комисията възражение за процесуална недопустимост, изтъкнато от Комисията, изведено от просрочването на жалбата по отношение на срока, предвиден в член 91, параграф 3 от Правилника.
- 18 По-нататък той приема, че исканията за отмяна на решението от 10 юни 2005 г. за отхвърляне на жалбата, подадена на 22 април 2005 г. от г-н Genette срещу решението от 25 януари 2005 г., не са имали самостоятелно съдържание по отношение на исканията за отмяна на решението от 25 януари 2005 г. и следователно единственият им предмет била отмяната на последното решение.
- 19 На първо място, Съдът на публичната служба разглежда исканията за отмяна на решението от 25 януари 2005 г., доколкото те са насочени срещу отказа на Комисията да даде право на г-н Genette да оттегли заявлението си за прехвърляне към общностната пенсионна схема на правата, които е придобил по белгийските пенсионни схеми. В точки 42—50 от обжалваното съдебно решение Съдът на публичната служба първо тълкува исканията на г-н Genette в това отношение. Той посочва, че прехвърлянето към общностната пенсионна схема на правата, придобити по националните пенсионни схеми, е операция, която се състои от два вида последователни едностранни решения, приемани въз основа на заявление от заинтересованото лице и при условията на обвързана компетентност от органа или от органите, управляващ/и съответните национални пенсионни схеми, от една страна, и от общностната институция, от друга страна. Като счита, че по силата на член 9 от Закона от 1991 г. оттеглянето на решенията, постановени от управляващите белгийски пенсионни схеми органи настъпва по право при искане на заинтересованото лице, доколкото предвидената в член 11 от същия закон суброгация не е осъществена, Съдът на публичната служба приема, че прехвърлянето на права се отменя изцяло, ако решението на институцията, определяща съответния бонус от години по общностната схема, също бъде оттеглено, и поради това съгласието на институцията, визирано от член 9 от Закона от 1991 г., може да се отнася само за оттегляне на решението, постановено от институцията при прехвърлянето на пенсионните права. Следователно той приема, че исканията, насочени срещу отказа на Комисията да даде право на г-н Genette да оттегли заявлението си за прехвърляне от 13 юли 2001 г., трябва да се тълкуват като искания за отмяна на отказа на Комисията да оттегли решенията си от 11 юни и от 26 август 2002 г.

- 20 По-нататък в точки 55—93 от обжалваното съдебно решение Съдът на публичната служба разглежда въпроса относно допустимостта на исканията за отмяна на отказа на Комисията да оттегли решенията си от 11 юни и от 26 август 2002 г. Първо, той отбелязва, че искането за оттегляне на посочените решения, отправено след изтичането на срока за обжалване, все пак се обосновава от едно ново и съществено обстоятелство, съответстващо на последователното влизане в сила на Закона от 2003 г. и на член 26, параграф 3 от приложение XIII към новия правилник. Тези нови разпоредби изменяли правното положение на г-н Genette, що се отнася до прехвърлянето към общностната пенсионна схема на правата му, придобити по белгийските пенсионни схеми, и обосновавали преразглеждането на решенията от 11 юни и от 26 август 2002 г. Всъщност тълкуването, според което г-н Genette не попада в приложното поле на тези нови разпоредби, можело да доведе до необосновано различие в третирането с оглед на член 11, параграф 2 от приложение VIII към стария и към новия правилник между длъжностните лица, които са прехвърлили към общностната пенсионна схема правата си, придобити по белгийските пенсионни схеми, и тези, които не са извършили подобно прехвърляне. Нещо повече, прилагането с обратна сила на тези разпоредби само спрямо определени категории длъжностни лица, но не и спрямо г-н Genette, пораждало съмнение за законосъобразността на това различие в третирането с оглед на принципа за защита на оправданите правни очаквания.
- 21 По-нататък Съдът на публичната служба приема, че заявлението от 31 октомври 2004 г., с което се иска преразглеждане на решенията от 11 юни и от 26 август 2002 г., е подадено в разумен срок, считано от момента, в който г-н Genette е узнал с точност за новото и съществено обстоятелство, обосноваващо заявлението. В резултат на това той заключава, че исканията за отмяна на отказа на Комисията да оттегли решенията си от 11 юни и от 26 август 2002 г. са допустими.
- 22 Накрая Съдът на публичната служба уважава искането на г-н Genette за отмяна, като приема първото и третото правно основание, и двете изведени от грешки при прилагане на правото, опорочаващи мотивите на решението от 25 януари 2005 г., според които, от една страна, прехвърлянето към общностната пенсионна схема на правата, придобити от г-н Genette по белгийските пенсионни схеми, е станало неотменимо вследствие на съгласието на заинтересованото лице, а от друга страна, посоченото прехвърляне вече не е можело да се отмени при липса на разпоредба на общностното законодателство, която позволява това.

23 По отношение на първото правно основание за отмяна Съдът на публичната служба приема в точки 103—110 от обжалваното съдебно решение, че Комисията опорочава решението си от 25 януари 2005 г. с грешка при прилагане на правото, тъй като е основала своя отказ да оттегли решенията си от 11 юни и от 26 август 2002 г. на факта, че изричното им приемане от г-н Genette ги е направило окончателни. Всъщност според Съда, макар посоченото приемане да е позволило влизането в сила на указаните разпоредби, само изтичането на предвидените в членове 90 и 91 от Правилника срокове е довело до това да ги направи окончателни.

24 По отношение на третото правно основание за отмяна Съдът на публичната служба приема в точки 118—135 от обжалваното съдебно решение, че Комисията е нарушила обхвата на компетенциите си съгласно член 11, параграф 2 от приложение VIII към стария и към новия правилник и по този начин е опорочила решението си от 25 януари 2005 г. с грешка при прилагане на правото. При липсата на специални общностни разпоредби, които го уреждат, оттеглянето на решенията за прехвърляне към общностната пенсионна схема на правата, придобити по националните пенсионни схеми, се извеждало от практиката на Съда относно оттеглянето на всяко индивидуално решение, с което се създават права. След като приема, че оттеглянето на решенията от 11 юни и от 26 август 2002 г. само по себе си не може да засегне правата на белгийските пенсионни схеми, Съдът на публичната служба се е произнеся, че в случая не са налице пречки Комисията да го направи, както е поискано от г-н Genette.

25 На второ място, в точки 137 и 138 от обжалваното съдебно решение Съдът на публичната служба разглежда исканията за отмяна на отказа на Комисията да даде право на г-н Genette да подаде ново заявление за прехвърляне към общностната схема на придобитите от него по белгийските пенсионни схеми права. Той приема, че този отказ следва също да бъде отменен, тъй като е обоснован със същите мотиви като тези, опорочени от грешки при прилагане на правото, с които е мотивиран отказът да се оттеглят решенията от 11 юни и от 26 август 2002 г.

По жалбите

Производство

- 26 Настоящите жалби са подадени в секретариата на Първоинстанционния съд на 26 и 29 март 2007 г. от Кралство Белгия по дело T-90/07 P и от Комисията по дело T-99/07 P.
- 27 Г-н Genette представя своите писмени отговори на 30 юни 2007 г. по дело T-90/07 P и на 3 юли 2007 г. по дело T-99/07 P. С писма от 3 май 2007 г. по дело T-90/07 P и от 8 май 2007 г. по дело T-99/07 P Кралство Белгия и Комисията съответно отказват да представят писмен отговор.
- 28 С писма, подадени в секретариата на Първоинстанционния съд на 13 юли 2007 г. по дело T-99/07 P и на 17 юли 2007 г. по дело T-90/07 P, Комисията и Кралство Белгия съответно отправят искания съгласно член 143 от Процедурния правилник да им бъде разрешено подаването на писмена реплика. С решения от 25 и от 30 юли 2007 г. председателят на състава по жалбите уважава тези искания, като свежда предмета на писмените становища само до въпросите относно допустимостта. Писмената реплика и писмената дуплика са подадени в определения срок.
- 29 Писмената фаза на производството е закрыта на 27 декември 2007 г. по дело T-99/07 P и на 28 януари 2008 г. по дело T-90/07 P.

- 30 С писмо, подадено в секретариата на Първоинстанционния съд на 29 януари 2008 г., Комисията посочва съгласно член 146 от Процедурния правилник, че иска да бъде изслушана от Първоинстанционния съд, за да изложи устно становището си по дело Т-99/07 Р. С писма, подадени в секретариата на Първоинстанционния съд на 19 февруари 2008 г., Кралство Белгия отправя подобно искане по дела Т-99/07 Р и Т-90/07 Р. По-нататък в същите писма Кралство Белгия оправя искане за съединяването на дела Т-99/07 Р и Т-90/07 Р за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение съгласно членове 50 и 144 от Процедурния правилник. С писма, подадени в секретариата на Първоинстанционния съд на 29 февруари и на 11 март 2008 г., Комисията и г-н Genette представят съответно становищата си по това искане за съединяване.
- 31 По доклад на съдията докладчик Първоинстанционният съд (състав по жалбите) решава да открие устната фаза на производството по дела Т-99/07 Р и Т-90/07 Р. С определение от 4 юли 2008 г. председателят на състава по жалбите разпорежда съединяването на тези дела за целите на устната фаза на производството и на съдебното решение.
- 32 В рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в членове 64 и 144 от Процедурния правилник, Първоинстанционният съд приканва страните да отговорят на няколко писмени въпроса. Това искане е изпълнено в определения срок.

Искания на страните

- 33 Кралство Белгия моли Първоинстанционния съд да отмени обжалваното съдебно решение.

34 Комисията моли Първоинстанционния съд:

- да отмени обжалваното съдебно решение,

- да обяви за недопустима жалбата, подадена от г-н Genette пред Съда на публичната служба,

- при условията на евентуалност да обяви тази жалба за неоснователна,

- да постанови, че тя и г-н Genette понесат направените от тях съдебни разноски по настоящото производство и по производството пред Съда на публичната служба.

35 Г-н Genette моли Първоинстанционния съд:

- да отхвърли жалбата,

- при условията на евентуалност да уважи исканията му в първоинстанционното производство,

- да осъди Кралство Белгия и Комисията да заплатят съдебните разноски.

По допустимостта

Доводи на страните

- 36 Г-н Genette главно иска обявяване на жалбите, подадени от Кралство Белгия и от Комисията, за недопустими, по съображение, че с тях не се иска, или се иска ненадлежно, уважаването изцяло или частично на направените искания на първа инстанция съгласно изискванията на член 139, параграф 1, буква б) от Процедурния правилник.
- 37 По дело Т-90/07 Р г-н Genette изтъква, че Кралство Белгия се ограничава до искане за отмяна на обжалваното съдебно решение. По този начин жалбата би била лишена от полезното си действие, тъй като ако бъде уважена, поради липса на искания в този смисъл Съдът на публичната служба или Първоинстанционният съд не биха могли да уважат исканията на Кралство Белгия в първоинстанционното производство, както са възпроизведени в точка 32 от обжалваното съдебно решение. По-нататък, тази празнота не можело да бъде запълнена с позоваване на исканията на Комисията по дело Т-99/07 Р, както предлага Кралство Белгия.
- 38 По дело Т-99/07 Р г-н Genette се позовава на факта, че Комисията не е направила надлежно искане относно предприемането на последващи действия по правния спор в случай на отмяна от Първоинстанционния съд на обжалваното съдебно решение. Всъщност исканията на Комисията подадената от г-н Genette пред Съда на публичната служба жалба да се обяви за недопустима или при условията на евентуалност за неоснователна били недопустими, доколкото ставало въпрос за нови искания, които изменяли предмета на спора в първоинстанционното производство. При липса на допустими искания от страна на Комисията за уважаване на исканията ѝ в първоинстанционното производство, било безпредметно и в противоречие с доброто правораздаване Първоинстанционният съд да се произнася по исканията ѝ за отмяна, поради което подадената от нея жалба трябвало да се отхвърли като недопустима.

- 39 Кралство Белгия и Комисията молят за отхвърляне на възражението за процесуална недопустимост, съответно повдигнато от г-н Genette срещу техните жалби.

Съображения на Първоинстанционния съд

- 40 Липсата в настоящите жалби на искания за цялостно или частично уважаване на направените искания на първа инстанция по смисъла на член 139, параграф 1, буква б) от Процедурния правилник, не обосновава отхвърлянето на посочените жалби като недопустими, когато те съдържат искания на жалбоподателите за отмяна на решението на Съда на публичната служба съгласно член 139, параграф 1, буква а) от посочения правилник.
- 41 Всъщност при тези обстоятелства полезното действие на такава жалба се запазва, доколкото дори Първоинстанционният съд да уважи исканията на жалбоподателите за отмяна, той няма да сложи край на спора, а ще върне страните в положението, в което са били преди приемането на обжалваното съдебно решение. Юрисдикцията, която следва да се произнесе окончателно по спора, независимо от това дали става въпрос за Съда на публичната служба или за самия Първоинстанционен съд, според това дали последният ще използва признатата му съгласно член 13, параграф 1 от приложение I към Статута на Съда възможност, ще бъде длъжна да вземе предвид исканията, представени от посочената страна в първоинстанционното производство, за да ги уважи изцяло или частично или за да ги отхвърли, без да може да основава това отхвърляне на обстоятелството, че тези искания не са били изложени още веднъж пред нея (вж. в този смисъл и по аналогия Определение на Съда от 14 декември 2006 г. по дело Meister/СХВП, С-12/05 Р, Recueil, стр. I-132*, резюме, точка 107).
- 42 В настоящия случай е безспорно, че Кралство Белгия моли за отмяна на обжалваното съдебно решение. Ако Първоинстанционният съд уважи жалбата

и отмени изцяло или частично посоченото съдебно решение, юрисдикцията, която следва да се произнесе окончателно по спора, ще трябва да вземе предвид исканията, представени в първоинстанционното производство от Кралство Белгия в подкрепа на Комисията.

43 Освен това, независимо от въпроса дали, както твърди г-н Genette, в рамките на обжалването Комисията е отправила същото искане като в първоинстанционното производство, безспорно е, че тя надлежно е поискала отмяната на обжалваното съдебно решение. Ето защо, ако Първоинстанционният съд уважи жалбата и отмени изцяло или частично посоченото съдебно решение, юрисдикцията, която ще следва да се произнесе окончателно по същество, ще трябва да вземе предвид исканията, представени от Комисията в първоинстанционното производство, като същевременно отхвърли правните основания, представени за първи път в рамките на обжалването, в подкрепа на посочените искания (вж. по аналогия Решение на Съда от 1 юни 1994 г. по дело Комисия/Brazzelli Lualdi и др., С-136/92 Р, Recueil, стр. I-1981, точка 59).

44 Поради това следва да се отхвърлят възраженията за процесуална недопустимост, повдигнати от г-н Genette във връзка с настоящите две жалби.

По съществуващото на спора

45 По дело Т-90/07 Р Кралство Белгия изтъква четири правни основания в подкрепа на исканията си за отмяна на обжалваното съдебно решение. Първото правно основание е изведено главно от липсата на компетентност на Съда на публичната служба да прецени допустимостта на заявлението от 31 октомври 2004 г. от гледна точка на белгийското право и при условията на евентуалност — от грешка при прилагане на правото, която опорочава тълкуването на белгийското право, направено в обжалваното съдебно решение. Второто правно основание е изведено от грешки при прилагане на правото, които опорочават отмяната на отказа на Комисията да даде право на г-н Genette да подаде ново заявление за прехвърляне. Третото правно основание е изведено от грешки при прилагане на

правото, които опорочават извода за допустимост на исканията за отмяна на отказа на Комисията да оттегли решенията си от 11 юни и 26 август 2002 г. Накрая, четвъртото правно основание е изведено от нарушение на принципа на правната сигурност.

46 По дело T-99/07 Р Комисията изтъква четири правни основания, като иска отмяна на обжалваното съдебно решение. Първото правно основание е изведено от това, че като изменил предмета на спора, Съдът на публичната служба се произнесъл *ultra petita*. Второто правно основание е изведено от липсата на компетентност на Съда на публичната служба, както и от нарушение на правото на защита. Третото правно основание е изведено по същество от грешка при прилагане на правото във връзка с преценката на последиците от изразеното от г-н Genette съгласие с предложенията, направени от Комисията в решенията ѝ от 11 юни и 26 август 2002 г. Накрая, четвъртото правно основание е изведено главно от нарушение на член 11, параграф 2 от приложение VIII към стария правилник и при условията на евентуалност — от нарушение на правилата, приложими за оттеглянето на индивидуалните решения, с които се създават права, от липсата на компетентност на Съда на публичната служба, от нарушение на принципа за закрила на правото на защита и от фактическа грешка, и също при условията на евентуалност — от грешка при прилагане на правото, която опорочава отмяната на отказа на Комисията да оттегли решенията си от 11 юни и 26 август 2002 г.

47 В настоящия случай Първоинстанционният съд счита, че с оглед на доброто правораздаване е обосновано да се разгледа най-напред първото правно основание, изтъкнато от Кралство Белгия по дело T-90/07 Р, изведено главно от липсата на компетентност на Съда на публичната служба да прецени допустимостта на заявлението от 31 октомври 2004 г. от гледна точка на белгийското право и при условията на евентуалност — от грешка при прилагане на правото, която опорочава тълкуването на белгийското право, направено в обжалваното съдебно решение, както и първото правно основание, изтъкнато от Комисията по дело T-99/07 Р, изведено от това, че като изменил предмета на спора, Съдът на публичната служба се произнесъл *ultra petita*.

По първото правно основание, изтъкнато от Кралство Белгия по дело Т-90/07 Р, изведено главно от липсата на компетентност на Съда на публичната служба да прецени допустимостта на заявлението от 31 октомври 2004 г. от гледна точка на белгийското право и при условията на евентуалност — от грешка при прилагане на правото, която опорочава тълкуването на белгийското право, направено в обжалваното съдебно решение

— Доводи на страните

48 Кралство Белгия поддържа по същество, че Съдът на публичната служба е превишил границите на своята компетентност, като е преценил допустимостта на заявлението от 31 октомври 2004 г., а оттук и на подадената пред него жалба с оглед на член 9 от Закона от 1991 г. и на член 194 от Закона от 2006 г. По този начин той нарушил правилата за разпределяне на правомощията между общностния правен ред и белгийския правен ред.

49 Според Кралство Белгия Съдът на публичната служба допуснал по-нататък грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 9 от Закона от 1991 г., в редакцията му преди влизането в сила на Закона (за изменение) от 2006 г., както и на член 194 от този последен закон, като е счел въз основа на тези разпоредби, че заявлението от 31 октомври 2004 г. и следователно подадената пред него жалба са допустими. При всички положения заявлението от 31 октомври 2004 г. трябвало да се разгледа с оглед на член 9 от Закона от 1991 г., в редакцията му съгласно Закона от 2006 г., от която следвало изрично, че оттеглянето на заявление за прехвърляне е възможно само при преждевременно напускане на съответното длъжностно лице, както е предвидено в член 77 от Правилника.

50 Накрая Кралство Белгия иска да се отхвърлят възраженията за процесуална недопустимост, повдигнати от г-н Genette срещу настоящото правно основание.

51 Г-н Genette главно иска правното основание да се отхвърли като неоснователно, доколкото с него се изтъква твърдение за липса на компетентност, и като недопустимо, и при всички положения като неоснователно, доколкото с него се излага твърдение за нарушение, изведено от грешка при прилагане на правото.

52 Твърдението за нарушение, изведено от липсата на компетентност на Съда на публичната служба да тълкува белгийското право, не било основателно, тъй като съгласно съдебната практика общностният съд е компетентен да тълкува националното право, когато такова тълкуване обуславя прилагането на норма от Правилника и отгук — законосъобразността на решение на Комисията.

53 По отношение на твърдението за нарушение, изведено от неправилно тълкуване на белгийското право, г-н Genette подчертава, че то е недопустимо, доколкото възпроизвеждало вече изложено и отхвърлено в първоинстанционното производство твърдение. При условията на евентуалност той посочва, че това твърдение трябвало да се отхвърли като неоснователно и при всички положения като ирелевантно. Твърдението за нарушение не било основателно, доколкото в обжалваното съдебно решение член 9 от Закона от 1991 г. бил тълкуван съгласно приложимите в тази област общностни принципи и отчитайки волята на белгийския законодател. То във всички случаи било ирелевантно, тъй с него се правело позоваване само на мотиви, изложени в обжалваното съдебно решение по съображения за изчерпателност, без да има отношение към основните му мотиви.

— Съображения на Първоинстанционния съд

54 С първото си правно основание Кралство Белгия отправя критики по същество към точки 49 и 50 от обжалваното съдебно решение, в които Съдът на публичната служба се произнася с оглед на член 9 от Закона от 1991 г., че до действителното осъществяване на суброгацията оттеглянето на решенията, постановени от управляващите белгийските пенсионни схеми органи, настъпва по право при искане на заинтересованото лице, и приема, че в случая прехвърлянето към общностната пенсионна схема на правата, придобити от г-н Genette по белгийските пенсионни схеми, се отменя изцяло, ако решенията на Комисията от 11 юни и 26 август 2002 г. също бъдат оттеглени. Както се подчертава от Кралство Белгия, това съображение, съдържащо се в обжалваното съдебно решение, е съществено за преценката на Съда на публичната служба на предмета

и следователно на допустимостта на жалба, с която главно се иска отмяната на отказа на Комисията да даде право на г-н Genette да оттегли заявлението си за прехвърляне от 13 юли 2001 г., тъй като сама по себе си отмяната на отказа на Комисията да даде право на г-н Genette да подаде ново заявление за прехвърляне е само последица от отмяната на отказа за оттегляне на посоченото заявление за прехвърляне, както следва от прочита на точка 1 от диспозитива във връзка с точка 138 от мотивите на обжалваното съдебно решение. Всъщност въз основа на това съображение Съдът на публичната служба предефинира в обжалваното съдебно решение отмяната на отказа на Комисията да оттегли решенията си от 11 юни и 26 август 2002 г. като главен предмет на жалбата за отмяна на решението от 25 януари 2005 г.

55 От съображенията, предмет на критика в рамките на настоящото правно основание, следва, че с оглед на преценката на предмета и в следователно на допустимостта на жалбата, с която главно се иска отмяната на отказа на Комисията да даде право на г-н Genette да оттегли заявлението си за прехвърляне от 13 юли 2001 г., Съдът на публичната служба заключава в обжалваното съдебно решение мълчаливо, но несъмнено, че като последица от решение, взето от Комисията въз основа на заявлението от 31 октомври 2004 г., решенията на Националния институт за социално осигуряване на самостоятелно заетите лица (Inasti) и на Националната пенсионна служба (ONP) за изчисляване на паричния размер на правата, придобити от г-н Genette по белгийските пенсионни схеми, биха могли да бъдат отменени по право в белгийския правен ред.

56 В тази връзка следва да се напомни, че съгласно член 11, параграф 2, втора алинея от приложение VIII към стария правилник институцията на длъжностното лице определя броя на годините служебен стаж, които ще му бъдат признати по нейната пенсионна схема, въз основа на паричния размер на пенсионните права, които посоченото длъжностно лице е придобило по националните пенсионни схеми преди постъпването си на служба за тази институция. От тази разпоредба следва, че единственото задължение на общностната институция е да преобразува в години служебен стаж, които ще признае по своята пенсионна схема, паричния размер на пенсионните права, изчислен от органите, управляващи националните пенсионни схеми, по които заинтересованото длъжностно лице е придобило права преди постъпването си на служба за Общностите. Напротив изчисляването на паричния размер на прехвърлимите пенсионни права е единствено от компетентността на органите, управляващи националните пенсионни схеми, към които има отношение прехвърлянето (Решение на Съда от 9 ноември 1989 г. по дело Bonazzi-Bertottilli и др./Комисия, 75/88, 146/88 и 75/88, 146/88 и 147/88, Recueil, стр. 3599, точка 17). По-нататък всяка държава членка следва да избере и да приложи конкретните средства, които позволяват да се упражни

възможността, предоставена на длъжностните лица на Общността, да прехвърлят към общностната пенсионна схема правата, които са придобили по националните пенсионни схеми (Решение на Съда от 20 октомври 1981 г. по дело Комисия/Белгия, 137/80, Recueil, стр. 2393, точка 18).

- 57 Решенията, от една страна, за изчисляването на паричния размер на подлежащите на прехвърляне пенсионни права, а от друга страна, за преобразуването на тези права в години служебен стаж, които ще бъдат признати в общностната пенсионна схема, попадат в обхвата на различен правен ред и всяко от тях подлежи на правораздавателен контрол в съответния правен ред (Решение по дело Bonazzi-Bertottilli и др./Комисия, точка 56 по-горе, точка 19, Решение на Първоинстанционния съд от 15 декември 1998 г. по дело Bang-Hansen/Комисия, T-233/97, Recueil FP, стр. I-A-625 и II-1889, точка 39 и Решение от 18 март 2004 г. по дело Radauer/Съвет, T-67/02, Recueil FP, стр. I-A-89 и II-395, точка 31). Само националните органи и юрисдикции са компетентни да разглеждат искания или да се произнасят по правни спорове, свързани с изчисляването на паричния размер на правата, придобити от длъжностните лица на Общността по националните пенсионни схеми, като заинтересованите длъжностни лица следва да отнесат подобни искания или правни спорове пред тези органи и юрисдикции съгласно процедурите, предвидени от приложимото национално право.
- 58 В настоящия случай от обжалваното съдебно решение е видно, че в резултат на заявлението за прехвърляне от 13 юли 2001 г. съответните органи, управляващи по белгийските пенсионни схеми, а именно Inasti и ONP, са приели решения за изчисляването на паричния размер на правата, придобити от г-н Genette по белгийските пенсионни схеми съгласно разпоредбите на Закон от 1991 г., приложим към този момент. Ако се предположи, както приема Съдът на публичната служба в обжалваното съдебно решение, че заявлението от 31 октомври 2004 г. е насочено по-специално към отмяната съгласно член 9 от Закона от 1991 г. на решенията на Inasti и на ONP за изчисляването на паричния размер на правата, придобити от г-н Genette по белгийските пенсионни схеми, това повдига въпрос, който попада в обхвата на белгийския правен ред и е от компетентността единствено на белгийските органи или юрисдикции.
- 59 Следователно, като е приел, че по силата на взето от Комисията решение по искането от 31 октомври 2004 г. решенията на Inasti и на ONP за изчисляване на

паричния размер на правата, придобити от г-н Genette по белгийските пенсионни схеми, могат да бъдат отменени по право в белгийския правен ред по силата на член 9 от Закона от 1991 г., Съдът на публичната служба е превишил границите на своята компетентност.

60 От това следва, че в обжалваното съдебно решение Съдът на публичната служба не е можел, без да из земе запазените за Кралство Белгия правомощия, да констатира, че съгласно член 9 от Закона от 1991 г. решенията на Inasti и на ONP за изчисляване на паричния размер на правата, придобити от г-н Genette по белгийските пенсионни схеми, ще бъдат отменени по право при искане на заинтересованото лице, в случай че Комисията оттегли решенията си от 11 юни и 26 август 2002 г., и така да предефинира отказа на Комисията да оттегли тези последни решения като главен предмет на исканията за отмяна.

61 Следователно първото правно основание, изтъкнато от Кралство Белгия по дело Т-90/07 Р, трябва да бъде уважено.

По първото правно основание, изтъкнато от Комисията по дело Т-99/07 Р, изведено от това, че като изменил предмета на спора, Съдът на публичната служба се произнесъл *ultra petita*

— Доводи на страните

62 Комисията поддържа, че Съдът на публичната служба се е произнесъл *ultra petita*, като е отменил отказа на Комисията да оттегли решенията си от 11 юни и от

26 август 2002 г. От жалбата, подадена на 26 септември 2005 г., и преди това от искането, подадено на 31 октомври 2004 г., и от жалбата от 22 април 2005 г. следвало изрично, че главният предмет на жалбата пред Съда на публичната служба не е било оттеглянето на решенията от 11 юни и 26 август 2002 г.

63 Г-н Genette главно иска отхвърлянето на настоящото правно основание като недопустимо и при условията на евентуалност като неоснователно.

64 Г-н Genette изтъква главно недопустимостта на настоящото правно основание по отношение на член 139, параграф 2 от Процедурния правилник, по съображение, че с него се изменял предметът на жалбата пред Съда на публичната служба. В първоинстанционното производство самата Комисия поддържала, че жалбата има за предмет отмяната на отказ за оттегляне на решенията от 11 юни и 26 август 2002 г.

65 При условията на евентуалност г-н Genette твърди, че настоящото правно основание не е основателно нито от правна, нито от фактическа страна. Не можело да се счита предвид това, че е уважил исканията по жалбата за отмяна на решението от 25 януари 2005 г., че Съдът на публичната служба е излязъл извън обективните рамки на спора. По-нататък, предметът на жалбата му в първоинстанционното производство, формулиран от самия него, бил ирелевантен, доколкото той се ръководел само от загрижеността да се избегне отхвърлянето на последната като недопустима. Впрочем в първоинстанционното производство той развил допълнителен довод, изведен от хипотезата, че предметът на жалбата му бил отказът на Комисията да оттегли решенията си от 11 юни и 26 август 2002 г. Накрая, общият съд разполагал с право на преценка, за да определи предмета на дадена жалба въз основа на обективен анализ на съдържанието на жалбата, което в настоящия случай Съдът на публичната служба направил.

66 При всички положения г-н Genette отбелязва, че Съдът на публичната служба трябва да разгледа служебно и обективно поставените в жалбата въпроси по

допустимостта, които са абсолютни процесуални предпоставки, и че в това отношение Съдът на публичната служба не е обвързан от доводите на страните. Ето защо в настоящия случай той трябвало да прецени самостоятелно предмета на жалбата.

— Съображения на Първоинстанционния съд

- ⁶⁷ Преди всичко следва да се разгледа възражението за процесуална недопустимост, повдигнато от г-н Genette и изведено по същество от факта, че като изтъква настоящото правно основание, Комисията цели да сезира Първоинстанционния съд със спор, който има по-широк обхват от този, който е разгледал Съдът на публичната служба.
- ⁶⁸ От член 225а ЕО, от член 11, параграф 1 от приложение I към Статута на Съда и от член 138, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник жалбата трябва точно да посочва пороците на решението, чиято отмяна се иска, както и правните доводи, с които по специфичен начин се подкрепя такова искане (Определение на Първоинстанционния съд от 10 март 2008 г. по дело Lebedef-Caroni/Комисия, Т-233/07 Р, все още непубликувано в Сборника, точки 24 и 25, Решение на Първоинстанционния съд от 12 март 2008 г. по дело Rossi Ferreras/Комисия, Т-107/07 Р, все още непубликувано в Сборника, точки 26 и 27).
- ⁶⁹ С първото си правно основание Комисията твърди, че постановената от Съда на публичната служба отмяна надхвърля границите на тази, която е поискана от г-н Genette в неговата жалба. Въпреки че Комисията е изменила становището си относно предмета на спора, такова правно основание, с което се оспорва по същество дефинирането на главния предмет на жалбата, направено от Съда на публичната служба в обжалваното съдебно решение, не може да се счита, че води до сезирането на Първоинстанционния съд със спор с по-широк обхват от този, който е разгледан от Съда на публичната служба. Освен това то отговаря на условията за допустимост, предвидени в Процедурния правилник и следователно трябва да се приеме за допустимо.

- 70 Ето защо възражението за процесуална недопустимост, повдигнато от г-н Genette, следва да се отхвърли.
- 71 По отношение на основателността на настоящото правно основание в самото начало следва да се напомни, че по силата на член 21, първа алинея от Статута на Съда, приложим към производството пред Съда на публичната служба съгласно член 7, параграф 1 от приложение I към същия статут и член 44, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник, жалбата трябва да съдържа по-специално предмета на спора и кратко изложение на изложените правни основания. Така жалбата представлява акт за образуване на производство, чийто предмет жалбоподателят е длъжен да определи (вж. по аналогия Решение на Съда от 25 септември 1979 г. по дело Комисия/Франция, 232/78, Recueil, стр. 2729, точка 3 и Решение от 6 април 2000 г. по дело Комисия/Франция, C-256/98, Recueil, стр. I-2487, точка 31; Определение на Съда от 8 ноември 2007 г. по дело Белгия/Комисия, C-242/07 P, Recueil, стр. I-9757, точка 41).
- 72 Освен това, доколкото общностният съд, сезиран с жалба за отмяна, не може да се произнася *ultra petita*, постановената от него отмяна не може да надхвърля обхвата на тази, която е поискана от жалбоподателя (вж. Решение на Съда от 14 септември 1999 г. по дело Комисия/AssiDomän Kraft Products и др., C-310/97 P, Recueil, стр. I-5363, точка 52 и цитираната съдебна практика).
- 73 В това отношение следва да се посочи, че както е видно от точки 40 и 41 от обжалваното съдебно решение, г-н Genette поддържа пред Съда на публичната служба, че „предметът на искането му не е оттегляне [на решенията от 11 юни и 26 август 2002 г.], а да му бъде дадено право от Комисията да оттегли [...] заявлението си за прехвърляне [от 13 юли 2001 г.]“, и че „[р]ешенията от 11 юни и 26 август 2002 г. ще да останат непроменени, дори ако Комисията уважи неговото искане“. По-нататък, както следва от точка 41 от обжалваното съдебно решение, самият г-н Genette подчертава пред Съда на публичната служба, че на този етап оттегляне на решенията от 11 юни и 26 август 2002 г. не може да се предвижда и при всички положения такова оттегляне може да се предвиди само при все още неосъществено условие, че евентуално след подаване на жалба пред белгийските юрисдикции белгийските органи ще приемат нови решения по

силата на Закона от 2003 г. относно сумите, които трябва да бъдат прехвърлени към общностната пенсионна схема. Поради това г-н Genette поддържа в първоинстанционното производство, че исканията му за отмяна на отказа на Комисията да му даде право да оттегли заявлението си за прехвърляне от 13 юли 2001 г. не могат да се тълкуват като искания за отмяна на отказа на Комисията да оттегли решенията си от 11 юни и 26 август 2002 г.

74 При тези обстоятелства следва да се заключи, че Съдът на публичната служба не е можел, както е направил в точка 50 от обжалваното съдебно решение, да предефинира отмяната на отказа на Комисията да оттегли решенията си от 11 юни и 26 август 2002 г. като главен предмет на жалбата (вж. по аналогия Решение на Съда от 29 ноември 2007 г. по дело Stadtwerke Schwäbisch Hall и др./Комисия, C-176/06 P, Сборник, стр. I-170*, резюме, точка 25).

75 Следователно Комисията основателно поддържа, че Съдът на публичната служба се е произнесъл *ultra petita*, като в случая, както е видно от прочита на точка 1 от диспозитива във връзка с точка 136 от мотивите на обжалваното съдебно решение, е отменил отказа на Комисията да оттегли решенията си от 11 юни и 26 август 2002 г., съдържащ се в решението от 25 януари 2005 г.

76 Следователно първото правно основание, изтъкнато от Комисията по дело T-99/07 P, трябва да бъде уважено.

77 От изложените по-горе съображения следва, че Съдът на публичната служба не е можел, без да изझे запазените за Кралство Белгия правомощия, нито да се произнесе *ultra petita*, нито да предефинира отмяната на отказа на Комисията да оттегли решенията си от 11 юни и 26 август 2002 г. като главен предмет на подадената от г-н Genette жалба. Ето защо обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено, доколкото с него се допуска такова предефиниране.

- 78 По-нататък, тъй като Съдът на публичната служба се е произнесъл *ultra petita*, като е изменил предмета на отнесенния пред него спор, обжалваното съдебно решение следва да се отмени в частта, в която отменя отказа на Комисията да оттегли решенията си от 11 юни и 26 август 2002 г., съдържащ се в решението от 25 януари 2005 г. Накрая, тъй като отмяната на отказа на Комисията да даде право на г-н Genette да подаде ново заявление за прехвърляне сама по себе си е само последица от отмяната на отказа за оттегляне на решенията от 11 юни и 26 август 2002 г. (вж. точка 54 по-горе), обжалваното съдебно решение следва също да бъде отменено и в частта, в която отменя отказа на Комисията да даде право на г-н Genette да подаде ново заявление за прехвърляне, съдържащ се в решението от 25 януари 2005 г.
- 79 От изложеното по-горе следва, че обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено в неговата цялост.

По жалбата, подадена в първоинстанционното производство

- 80 В съответствие с член 13, параграф 1 от приложението към Статута на Съда, ако жалбата е основателна, Първоинстанционният съд може в случай на отмяна на решението на Съда на публичната служба да реши сам спора, когато фазата на производството позволява това.
- 81 Конкретният случай е такъв. Всъщност Първоинстанционният съд разполага с всички необходими доказателства, за да се произнесе по жалбата.

Доводи на страните

- 82 По дело Т-99/07 Р Комисията приканва Първоинстанционния съд, в случай че отмени обжалваното съдебно решение и реши сам да се произнесе по спора, да обяви жалбата за недопустима, по съображение, че доколкото с искането от 31 октомври 2004 г. се иска да се даде право на г-н Genette да оттегли заявлението си за прехвърляне от 13 юли 2001 г., това искане е лишено от предмет поради липса на правно основание в Правилника да се даде такова право. Член 9 от Закона от 1991 г. също не можел да бъде правно основание за исканото даване на право, тъй като Правилникът не го предвиждал. Всъщност обхватът на разпоредбите от Правилника не можел да зависи от съдържанието на националното право. Следователно решението от 25 януари 2005 г. не можело да се счита за акт, който уврежда г-н Genette и му предоставя право на обжалване. При условията на евентуалност Комисията поддържа, че жалбата трябва да се отхвърли като неоснователна.
- 83 В първоинстанционното производство Комисията, в подкрепа на която встъпва Кралство Белгия, също иска отхвърлянето на жалбата като недопустима и при условията на евентуалност като неоснователна. Възраженията за процесуална недопустимост, повдигнати от Комисията пред Съда на публичната служба в подкрепа на тези искания, са изведени от просроченото подаване на жалбата с оглед на предвидения в член 91, параграф 3 от Правилника срок, както и от недопустимостта на искането от 31 октомври 2004 г. поради неотменимостта на решенията от 11 юни и 26 август 2002 г., липсата на ново обстоятелство, обосноваващо това искане и просрочването на последното предвид изискването за спазване на разумен срок.
- 84 Г-н Genette поддържа, че вместо да поиска да бъдат уважени исканията ѝ в първоинстанционното производство, Комисията излага нови искания пред Първоинстанционния съд. Тя изтъквала по-конкретно ново правно основание, изведено от собствената ѝ липса на компетентност да разгледа искането от 31 октомври 2004 г. Това правно основание почивало на ново определяне на предмета на спора, който за разлика от поддържания от Комисията в първоинстанционното производство вече не бил оттеглянето на решенията от 11 юни и 26 август 2002 г., а оттеглянето на заявлението за прехвърляне от 13 юли 2001 г. Дори да се приеме, че не е ново, това правно основание трябвало да се отхвърли като недопустимо, тъй като било формулирано двусмислено в жалбата.

- 85 Освен това в първоинстанционното производство г-н Genette е отправил искане за обявяване на жалбата за допустима и следователно за отхвърляне на повдигнатите от Комисията възражения за процесуална недопустимост.

Съображения на Първоинстанционния съд

- 86 Доколкото условията за допустимостта на жалба на основание членове 90 и 91 от Правилника са абсолютни процесуални предпоставки, по необходимост общностният съд следва да ги разгледа служебно (Решение на Първоинстанционния съд от 11 юли 1996 г. по дело Ortega Urretavizcaya/Комисия, T-587/93, Recueil FP, стр. I-A-349 и II-1027, точка 25 и Решение от 29 януари 1998 г. по дело Affatato/Комисия, T-157/96, Recueil FP, стр. I-A-41 и II-97, точка 21; Определение на Първоинстанционния съд от 20 август 1998 г. по дело Collins/Комитет на регионите, T-132/97, Recueil FP, стр. I-A-469 и II-1379, точка 12 и Решение от 15 декември 1998 г. по дело Compte/Парламент, T-25/98, Recueil FP, стр. I-A-629 и II-1903, точка 38). Съдебният контрол, който той упражнява, не е ограничен до повдигнатите от страните възражения за процесуална недопустимост (вж. Решение на Първоинстанционния съд от 12 декември 1996 г. по дело Stott/Комисия, T-99/95, Recueil, стр. II-2227, точка 22 и Решение от 8 януари 2003 г. по дело Hirsch/ ЕЦБ, T-94/01, T-152/01 и T-286/01, Recueil FP, стр. I-A-1 и II-27, точка 16 и цитираната съдебна практика).
- 87 Членове 90 и 91 от Правилника поставят допустимостта на жалбата в зависимост от условието тя да бъде подадена срещу увреждащ акт. За увреждащи актове могат да се считат само актовете, които засягат пряко и непосредствено правното положение на заинтересованите лица (Решение на Съда от 21 януари 1987 г. по дело Stroggili/Сметна палата, 204/85, Recueil, стр. 389, точка 6, Решение по дело Affatato/Комисия, точка 86 по-горе, точка 21). Освен това от съдебната практика следва, че отказът на органа по назначаване (наричан по-нататък „ОН“) да разгледа искане на длъжностно лице, подадено на основание член 90, параграф 1 от Правилника, не може да представлява увреждащ акт, в случай че ОН не е компетентен да приеме мерките, във връзка с които е отправено искането (Решение на Първоинстанционния съд от 10 февруари 1999 г. по дело Несq и SFIE/Комисия, T-35/98, Recueil FP, стр. I-A-11 и II-41, точка 30).

- 88 Доколкото в настоящия случай искането от 31 октомври 2004 г. е подадено на основание член 90, параграф 1 от Правилника, Първоинстанционният съд приема, че следва да се провери служебно дали оспорваните в рамките на обжалването решения, а именно решението от 25 януари 2005 г. и решението от 10 юни 2005 г., могат да засегнат интересите на г-н Genette по смисъла на член 90, параграф 2 от Правилника.
- 89 В самото начало следва да се напомни, че освен предназначението си да позволи координиране между националните пенсионни схеми и общностната пенсионна схема, член 11, параграф 2 от приложение VIII към стария правилник е насочен към това правата, придобити от длъжностните лица на Общностите в държава членка, независимо дали имат евентуално ограничен или дори условен или бъдещ характер или не позволяват в достатъчна степен непосредственото получаване на пенсия, да могат да бъдат запазени за заинтересованото длъжностно лице и да бъдат признати по пенсионна схема, в която то участва към момента на приключване на професионалната си кариера, като в настоящия случай това е общностната пенсионна схема (Решение по дело Комисия/Белгия, точка 56 по-горе, точка 12).
- 90 От тези обстоятелства става ясно, че посочената в член 11, параграф 2 от приложение VIII към стария правилник „възможност“ има за цел предоставянето на право в полза на длъжностните лица на Общностите, чието упражняване зависи единствено от собствения им избор (Решение по дело Комисия/Белгия, точка 56 по-горе, точка 13).
- 91 В настоящия случай г-н Genette е упражнил възможността, предвидена в член 11, параграф 2 от приложение VIII към стария правилник, като въз основа на Закона от 1991 г. е подал заявлението за прехвърляне от 13 юли 2001 г. Впоследствие съответните органи, управляващи белгийските пенсионни схеми, а именно Inasti и ONP, от една страна, и Комисията, от друга страна, са действали съгласувано, така че първите да приемат съгласно условията, предвидени за тази цел в Закона от 1991 г., решенията за изчисляване на паричния размер на пенсионните права, придобити от г-н Genette по белгийските пенсионни схеми, а Комисията да вземе съгласно член 11, параграф 2 от приложение VIII към стария правилник и общите разпоредби по прилагането му решенията от 11 юни и 26 август 2002 г., с които този размер се преобразува в години служебен стаж, които ще бъдат признати по общностната пенсионна схема, съобразно възрастта, на която г-н Genette се пенсионира, и при условие че са изпълнени определени допълнителни условия.

Двойният ефект от тези разпоредби е да се запази в полза на г-н Genette по белгийския правен ред паричният размер на правата, придобити от него по белгийските пенсионни схеми, и да се гарантира, че по общностния правен ред, при изпълнението на определени допълнителни условия тези права ще бъдат признати по общностната пенсионна схема, съобразно възрастта, на която г-н Genette се пенсионира.

92 От самото съдържание на искането от 31 октомври 2004 г. следва, че то се основава на твърдението за незаконосъобразност на Закона от 1991 г., „тъй като предвидената от [този последен] закон [...] система на суброгация според [г-н Genette] е дискриминационна и противоречи на член 11, параграф 2 от [п]риложение VIII към [стария] правилник“, както и на факта, че „[т]ъй като предвидената от Закона [...от 1991 г.] система на суброгация противоречи едновременно на член 11[, параграф] 2 от [стария] правилник и на принципа за равно третиране, [нито] „сумата, която следва да бъде прехвърлена“, що се отнася до г-н Genette, изчислена от Inasti на 3 януари 2002 г. и от ONP на 13 февруари 2002 г., [...нито] решенията [...от] 11 юни и 26 август 2002 г. във връзка с броя на допълнителните години служебен стаж, които ще да бъдат признати на тази основа, са били [...] правилни“. Всъщност „[п]ри тези условия“ съгласно искането от 31 октомври 2004 г. „Комисията [е трябвало] да вземе решение да даде съгласието си [на г-н Genette], за да може той да поиска от белгийската администрация на основание член 9 от Закона [...от] 1991 г. оттеглянето на заявлението [...за прехвърляне от] 13 юли 2001 г. въз основа на този закон и да подаде ново заявление на основание член [4, параграф 1] от Закона [...от] 2003 г.“.

93 Така искането от 31 октомври 2004 г. се е основавало на оспорване на прилагането от Inasti и от ONP на Закона от 1991 г. с цел изчисляване на паричния размер на правата, придобити от г-н Genette по белгийските пенсионни схеми. Според съдебната практика, припомнена в точка 57 по-горе обаче, такова оспорване, което се отнася до прилагането на националното право от органите, управляващи националните пенсионни схеми, попада в обхвата на националния правен ред съгласно принципа за разпределяне на правомощията, произтичащ от член 11, параграф 2, втора алинея от приложение VIII към стария правилник, поради което това оспорване е единствено от компетентността на националните органи или юрисдикции, като според случая сезирането на последните може да доведе до отправяне на преюдициално запитване до Съда на Европейските общности на основание член 234 ЕО.

- 94 Следователно член 11, параграф 2, втора алинея от приложение VIII към стария правилник лишава Комисията от всякакво правомощие да разглежда дадено оспорване по същество на прилагането от Inasti и от ONP на Закона от 1991 г. в случая с г-н Genette и на това основание, я лишава от правомощието да даде право на последния да поиска от посочените органи да оттеглят вече приетите от тях решения съгласно Закона от 1991 г., за да приемат нови съгласно Закона от 2003 г.
- 95 При тези обстоятелства не може да се счита, че като е отхвърлила с решението от 25 януари 2005 г. и с решението от 10 юни 2005 г. искането от 31 октомври 2004 г., Комисията е приела акт, който засяга пряко и непосредствено правното положение на г-н Genette, както и положението му съгласно Правилника.
- 96 От това следва, че отхвърлянето на искането от 31 октомври 2004 г., което се съдържа както в решението от 25 януари 2005 г., така и в решението от 10 юни 2005 г., не може да се счита за акт, който уврежда г-н Genette по смисъла на член 90, параграф 2 от Правилника.
- 97 Ето защо, без дори да е необходимо произнасяне по допустимостта на доводите на Комисията, изложени в точка 82 по-горе, или по основателността на възраженията за процесуална недопустимост, посочени в точка 83 по-горе, жалбата трябва да бъде обявена за недопустима в частта, която е насочена срещу отхвърлянето на искането от 31 октомври 2004 г., което се съдържа както в решението от 25 януари 2005 г., така и в решението от 10 юни 2005 г.
- 98 Доколкото в отговор на въпросите на Първоинстанционния съд и в хода на съдебното заседание г-н Genette подчертава, че жалбата му е насочена и срещу отхвърлянето на искане за получаване на съдействие от страна на Комисията съгласно член 24 от Правилника — искане, съдържащо се имплицитно в искането от 31 октомври 2004 г., следва да се подчертае, че искането, подадено на основание член 90, параграф 1 от Правилника, трябва да бъде формулирано

достатъчно ясно и точно, така че Комисията да може да се запознае конкретно със съдържанието на решението, чието приемане се иска от нея.

- 99 В настоящия случай, както подчертава Комисията в хода на съдебното заседание, искането от 31 октомври 2004 г. изобщо не съдържа ясни и точни данни, позволяващи дори при по-свободен прочит то да се тълкува като имащо за цел получаване на съдействие от страна на Комисията съгласно член 24 от Правилника. Поради това решението от 25 януари 2005 г. само по себе си не може да се тълкува като имплицитно отхвърляне на искане за съдействие на основание на член 24 от Правилника.
- 100 Доколкото според г-н Genette от жалбата от 22 април 2005 г. следва, че като не му е оказала служебно съдействието си, за да предприеме действия пред белгийските административни или съдебни органи, Комисията не е приела наложена от Правилника мярка, следва да се подчертае, че неоказването от институцията на съдействие на нейните длъжностни лица и служители на основание на член 24 от Правилника представлява увреждащ акт по смисъла на член 90, параграф 2 от Правилника само ако задължението за съдействие се носи от институцията, независимо от каквото и да е искане от страна на нейните длъжностни лица или служители.
- 101 Според съдебната практика обаче по принцип заинтересованото длъжностно лице следва да подаде искане за съдействие до съответната институция и само някои изключителни обстоятелства могат да задължат общностната институция да окаже определено съдействие не по предварително искане от страна на това длъжностно лице, а по своя собствена инициатива (Решение на Съда от 12 юни 1986 г. по дело Sommerlatte/Комисия, 229/84, Recueil, стр. 1805, точка 20).
- 102 В настоящия случай от материалите по делото не е видно наличието на каквото и да е изключително обстоятелство, и по-специално на данни за съдействие, оказано лично на длъжностни лица, намиращи се в положение, сравнимо с това на г-н М. Genette, които биха обосновавали Комисията да предприеме по своя

собствена инициатива мярка по оказване на съдействие (вж. в този смисъл Решение по дело Sommerlatte/Комисия, точка 101 по-горе, точки 21 и 22).

- 103 От това следва, че в настоящия случай непредприемането на действия от страна на Комисията не представлява увреждащ акт по смисъла на член 90, параграф 2 от Правилника.
- 104 Все пак следва да се отчита фактът, че едновременно с жалбата от 22 април 2005 г. г-н Genette е подал изрично заявление за съдействие на основание на член 24 от Правилника, с което се иска Комисията да „[в]земе решение да му окаже своето финансово и техническо съдействие за предприемането на всяко действие пред белгийските административни и съдебни органи за оспорване на съответствието с общностното право на решенията, приети от белгийските органи съгласно белгийския закон от 21 май 1991 г., доколкото те го засягат“. Това искане е отхвърлено изрично от Комисията в решението от 10 юни 2005 г., което представлява увреждащ акт в това отношение.
- 105 Съгласно постоянна съдебна практика всяка жалба срещу увреждащ акт, приет от ОН, по общо правило трябва задължително да се предхожда от жалба, която е подадена в хода на досъдебната процедура и е предмет на изрично или мълчаливо отхвърляне. Жалба, подадена преди приключването на тази досъдебна процедура, е недопустима по силата на член 91, параграф 2 от Правилника поради своя преждевременен характер (Определение на Съда от 23 септември 1986 г. по дело Du Besset/Съвет, 130/86, Recueil, стр. 2619, точка 7, Решение на Първоинстанционния съд от 20 юни 1990 г. по дело Marcato/Комисия, Т-47/89 и Т-82/89, Recueil, стр. II-231, точка 32 и Определение на Първоинстанционния съд от 4 декември 1991 г. по дело Moat и ТАО/АФИ/Комисия, Т-78/91, Recueil, стр. II-1387, точка 3).
- 106 Както следва от съдебната практика, изложена в точка 86 по-горе, що се отнася до правно основание, свързано с абсолютна процесуална предпоставка, то общностният съдия трябва да го разгледа служебно.

- 107 В настоящия случай, дори да се предположи, че жалбата е насочена и срещу отхвърлянето на искането за съдействие съгласно член 24 от Правилника, подадено от г-н Genette с жалбата от 22 април 2005 г., по отношение на нея не е спазено изискването за предварително подаване на жалба по член 91, параграф 2.
- 108 От това следва, че при всички положения жалбата трябва да се отхвърли като недопустима.

По съдебните разноски

- 109 Съгласно член 148, първа алинея от Процедурния правилник, когато жалбата е основателна и окончателното решение по правния спор се взема от Първоинстанционния съд, той се произнася по съдебните разноски.
- 110 Съгласно член 87, параграф 2, първа алинея от същия правилник, приложим към производството за обжалване по силата на член 144 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 111 При все това, съгласно член 88 от Процедурния правилник, приложим към подадени от институциите жалби по член 144 и член 148, втора алинея от същия правилник, в спорове между Общностите и техни служители институциите по принцип понасят направените от тях разходи.

112 Съгласно член 87, параграф 4, първа алинея от Процедурния правилник, който е приложим в случая, държавите членки, които са встъпили в делото, понасят направените от тях съдебни разноски.

113 При тези обстоятелства г-н Genette понася направените от него съдебни разноски както по производството пред Съда на публичната служба, така и по настоящото производство. Комисията понася направените от нея съдебни разноски както по производството пред Съда на публичната служба, така и по настоящото производство. Кралство Белгия, което е встъпило в делото пред Съда на публичната служба и което не е поискало осъждането на г-н Genette да заплати съдебните разноски по настоящото производство, понася съдебните разноски, които е направило както по производството пред Съда на публичната служба, така и по настоящото производство.

По изложените съображения

ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯТ СЪД (състав по жалбите)

реши:

- 1) **Отменя Решение на Съда на публичната служба на Европейския съюз от 16 януари 2007 г. по дело Genette/Комисия (F-92/05, все още непубликувано в Сборника).**
- 2) **Отхвърля като недопустима жалбата, подадена от г-н Genette пред Съда на публичната служба по дело F-92/05.**

- 3) Г-н Genette понася направените от него съдебни разноси както по производството пред Съда на публичната служба, така и по настоящото производство.
- 4) Комисията понася направените от нея съдебни разноси както по производството пред Съда на публичната служба, така и по настоящото производство.
- 5) Кралство Белгия понася направените от него съдебни разноси както по производството пред Съда на публичната служба, така и по настоящото производство.

Jaeger

Tiili

Martins Ribeiro

Czúcz

Pelikánová

Постановено в открито съдебно заседание в Люксембург на 18 декември 2008 година.

Подписи

Съдържание

Правна уредба	II - 3865
Обстоятелства в основата на спора	II - 3870
Първоинстанционното производство и обжалваното съдебно решение	II - 3875
По жалбите	II - 3879
Производство	II - 3879
Искания на страните	II - 3880
По допустимостта	II - 3882
Доводи на страните	II - 3882
Съображения на Първоинстанционния съд	II - 3883
По същевото на спора	II - 3884
По първото правно основание, изтъкнато от Кралство Белгия по дело Т-90/07 Р, изведено главно от липсата на компетентност на Съда на публичната служба да прецени допустимостта на заявлението от 31 октомври 2004 г. от гледна точка на белгийското право и при условията на евентуалност — от грешка при прилагане на правото, която опорочава тълкуването на белгийското право, направено в обжалваното съдебно решение	II - 3886
— Доводи на страните	II - 3886
— Съображения на Първоинстанционния съд	II - 3887
По първото правно основание, изтъкнато от Комисията по дело Т-99/07 Р, изведено от това, че като изменил предмета на спора, Съдът на публичната служба се произнесъл <i>ultra petita</i>	II - 3890
— Доводи на страните	II - 3890
— Съображения на Първоинстанционния съд	II - 3892
По жалбата, подадена в първоинстанционното производство	II - 3895
Доводи на страните	II - 3896
Съображения на Първоинстанционния съд	II - 3897
По съдебните разноски	II - 3903